

9 SPIRITUALISM

9.1 SPIRITUALISM

¹Frågan om jagets fortsatta existens efter upplösningen av organiska höljet har alltid sysselsatt mänskligheten. Många vända sig för att få svar på frågan till de s.k. spiritualisterna, som påstå sig kunna träda i förbindelse med de avlidna och därmed få bevis på att "själen överlever kroppen".

²Som vanligt har naturligtvis spiritualismen av de lärde antingen ignorerats eller förklarats vara vidskepelse. De okunniga ha de mest befängda föreställningar om hithörande företeelser. Skuld därtill äro i viss mån spiritualisterna själva, som aldrig varit i stånd lämna förnuftig förklaring på mediumskap. Att en person kan utlåna sin organism med dess eterhölje till ett emotionalväsen, är lätt att begripa. När människan faller i djup sömn, beror detta på att hennes emotionalhölje (med högre höljen) lämnat organism och eterhölje. I vanliga fall stannar människan i sitt emotionalhölje någon meter från sin organism (med dess eterhölje) och förlorar sig i egna spekulationer och fantasier. Hon är föga medveten om sin omgivning i emotionalvärlden, såvida hon icke blivit "väckt" till medvetenhet om denna, vilket förutsätter påverkan utifrån. Vanligen kan hon tillse, att intet emotionalväsen får taga hennes organism i besittning. Skulle detta på grund av bristande påpasslighet lyckas, inträder det tillstånd, som kallas "besatthet", när rätte ägaren söker utdriva inkräktaren.

³Skillnaden mellan medium och vanlig sovande person är att mediet efter behag kan lämna sin organism och icke frågar efter vem som med sitt emotionalhölje tar organismen i besittning. Detta tillåter icke den sovande utan skulle vid dylikt försök genast återvända för att förhindra någon annan att använda organismen. I regel övervakas "seansen" också av en s.k. controller, som tänks behärska situationen. Hela proceduren är således egentligen en mycket enkel företeelse. Att detta skall behöva förklaras, är också ett bevis på härskande okunnighet av primitivaste slag.

⁴Ännu tycks det råda oklarhet ifråga om både mediumskap och klärvoajans, varför dessa företeelser ofta sammanblandas.

⁵En klärvoajant har i regel icke fysisk-eterisk objektiv medvetenhet utan endast emotional. I varje fall kan ingen, som ej är medveten lärjunge till planethierarkien, någonsin förvärva mental objektiv medvetenhet. Dessutom har den klärvoajante i regel icke objektiv medvetenhet utöver de fyra lägsta molekylarslagen (48:4-7) och kan icke konstatera, vad t.ex. ett emotionalväsens högre molekylarslag (48:2,3) ha för betydelse.

⁶Ett vanligt medium är icke klärvoajant, och en klärvoajant är icke ett medium och behöver icke vara det, eftersom klärvoajanten ju själv uppfattar vad ett emotionalväsen har att meddela.

⁷En helt annan sak är, att en lärjunge med emotional och i regel också mental objektiv medvetenhet kan utlåna sin organism till sin lärare (ett 45-jag), ifall denne skulle vilja låna den. Lärjungen är då medveten om allt som försiggår, allt som läraren säger och gör i hans organism. Ett vanligt medium har ingen aning om vad som förevarit, eftersom det icke är klärvoajant. Klärvoajansen är nämligen ömsesidig. Individens, som i sin organism är emotionellt objektivt medveten, är i sitt emotionalhölje fysiskt objektivt medveten.

⁸Esoterikerna skilja på två olika slag av medier. Högre slagets medier lämna sin organism med dess eterhölje åt kausaljag och högre jag, när dessa ha något väsentligt att förkunna (inga predikningar av än så upphöjt slag). Dylikt medium förlorar icke sin medvetenhetskontinuitet utan är alltid klart medvetet om vad som försiggår.

⁹Det mest kända exemplet på detta slags mediumskap var Jeshu, som utlånade sina båda fysiska höljen åt Christos. Ett annat dylikt var Blavatsky vid tillkomsten av *Isis Unveiled*, vilken bok till stor del författats av 45-jag. Hon stod bredvid, medveten om allt som gjordes och sades av alla närvarande.

¹⁰Lägre slagets medier låna ut sina båda fysiska höljen åt vem som vill taga dem i besittning,

äro aningslösa om vad som sägs och ha intet minne av vad som förevarit. Endast väsen i emotionalvärlden begagna sådan utväg. Där finnas numera de som förvärvat esoterisk kunskap i fysiska världen. För övrigt äro alla ockulta sekter representerade.

¹¹Planethierarkien förkunnar icke sina läror genom spiritualistiska medier. De, som använda ett dylikt mediums kropp, äro inga "högtstående andar". Ett medium får skatta sig lyckligt, om det icke tar skada.

¹²Ingen esoteriker, som gått över till emotionalvärlden, betjänar sig av ett medium i spiritualistiska cirklar, ty han vet, att han kan samtala med sina vänner, när dessa sova. Såväl Blavatsky som Olcott förklarade, att de aldrig skulle göra detta, och de ha heller icke gjort det. Icke desto mindre ha spiritualisterna påstått detta och de, som använt mediets organism med dess eterhölje, ha förklarat sig vara dessa personer. Det kanske säger något om kapaciteten hos mediernas s.k. controllers (övervakare i emotionalvärlden).

¹³Det är icke tillåtet för en lärjunge till planethierarkien att använda ett mediums fysiska höljen, såvida mediet i sitt bredvidstående emotionalhölje icke är fullt medvetet om vad som försiggår och kan följa hela processen. Mediet måste då veta till vem det utlämnar höljen och får icke vara beroende av någon "controller".

¹⁴Mest betecknande för spiritualisterna är, att de låta sig ledas av väsen i emotionalvärlden, högt utvecklade "andar i astralvärlden". Därtill är blott att säga, att även de högst utvecklade väsen i emotionalvärlden sakna verklig kunskap om verkligheten och livet. Den kunskapen kan icke förvärfvas i människans (förstajagets) världar (47–49). Inga andra jag (45–47) undervisa i emotionalvärlden.

¹⁵Spiritualisterna mena, att mediet skyddas av s.k. controllers, som tillse, att inga ovärdiga få använda mediets fysiska höljen. Men dessa "controllers" ha aldrig nått över emotionala mystikerstadiet och sakna erforderlig esoterisk kunskap. De ha ingen annan kunskap om verkligheten än den de en gång förvärvat i fysisk inkarnation och den de erhålla genom "elever", som studerat esoteriken. I regel äro de gamla indiska yogier, vilka genom det filosofiska system de godtagit kvarhållas i emotionalvärlden. De kunna för lång tid hindra emotionalhöljets upplösning och vägra övergå till mentalvärlden. I varje fall äro såväl medier som närvarande vittnen beroende av andras omdömen utan möjlighet själva kontrollera vad som försiggår i emotionalvärlden.

¹⁶Däråt är ingenting att göra. Spiritualisterna äro liksom alla andra slags teologer fasta i "tron på sin frälsare". Gentemot orubblig dogmatik hjälpa inga försök till upplysning. Det är bekvämare att låta sig frälsas än att sätta in alla energier på att ändamålsenligt tillämpa livslagarna. När individen i människariket förvärvat självmedvetenhet, träder lagen för självförverkligande i kraft, och därefter är självinitierad medvetenhetsaktivitet enda möjligheten till ökad medvetenhetsutveckling utöver den för hela mänskligheten allmänna lunken genom årmiljonerna.

¹⁷Spiritualisterna anse människan bestå av kropp och ande (spirit) och verkligheten bestå av fysiska och astrala världarna. Det är vad de veta om verkligheten.

¹⁸Spiritualisternas "andar" äro människor i sina emotionalhöljen. Men de kunna också vara emotionala lik (elementarer), vilkas ursprungliga ägare överflyttat till mentalvärlden. Dessa lik (aggregat av emotionalmateria) ha sin kollektivmedvetenhet och kunna aktiveras genom påverkan av vibrationerna från bisittarna i seansen. I denna kollektivmedvetenhet finns minnet kvar av allt vad individen upplevat i detta hölje.

¹⁹Normalindividen saknar möjlighet redogöra för etervärldens och emotionalvärldens verkliga beskaffenhet även sedan han lämnat fysiska världen.

²⁰Ifall spiritualisterna hade klart för sig utvecklingsstadiet hos de "andar", som använda mediets organism med eterhöljet, skulle de lättare kunna avgöra värdet av dessa andars förkunnelser. Visst har det även i fysiska världen funnits stora "andliga vältalare", som förkunnat visa ord. Men dessa bli icke mycket visare "efter döden" i emotionalvärlden.

²¹Skall man alls tala om "andar", så äro alla individer andar, oberoende av den värld de befinna

sig i, alltså även människor i fysiska världen.

²²Planethierarkien har genom sina redskap i fysiska världen varnat för såväl spiritualism som klärvoajans. Men människorna fråga icke efter varningar. Man har förgäves varnat för hithörande experiment och förklarat, att människorna sakna förmåga avgöra vad de handskas med för krafter och i vilka fall experimenten verkligen äro "äkta".

²³Det är särskilt två saker som varnas för. Mediet lånar ut sin organism med dess eterhölje till vilket emotionalväsen som helst. Mediet vet icke vad som försiggår och vad som sägs. Mediet är ur stånd att kontrollera lämnade uppgifternas riktighet. Bortsett från att medierna ofta bli offer för bedrägliga manipulationer, äro de uppträdande personerna, som taga mediets organism med dess eterhölje i besittning, alltför ofta offer för sina egna illusioner. Endast kausaljag äro i stånd att bedöma, huruvida personerna äro vad de utge sig för att vara och huruvida deras uppgifter också äro exakta. Inga högstående människor vilja använda andras höljen. De uppgifter som lämnas äro i regel högst otillförlitliga, icke sällan direkt felaktiga, oftast endast återspeglings av vad som finnes i omgivningens "vetande". Inga nya fakta av värde erhållas. Och mediet löper mycket stora risker.

²⁴Vad klärvoajans beträffar, kan den aldrig vara annat än fysisk-eterisk och emotional objektiv medvetenhet. Den fysisk-eteriska är i regel exakt. Den emotionala är i 99 procent av fallen i något avseende missvisande.

²⁵Emotional klärvoajans är ingenting att sträva efter. Först essentialjaget kan utan skada uppleva känslorna hos individer på lägre stadier.

²⁶Först såsom kausaljag bör individen söka förvärva fysisk-eterisk, emotional och mental objektiv medvetenhet (klärvoajans). Innan dess blir han offer för emotionala illusioner och mentala fiktioner.

²⁷Emotionalvärlden är illusionernas värld, vilket betyder att människorna där äro ur stånd att avgöra verklighetshalten av vad de uppleva. Redan i fysiska världen är förljugenheten (även den omedvetna) rent av otrolig. Men möjligheten konstatera detta finns åtminstone teoretiskt i många fall. I emotionalvärlden är detta fullständigt uteslutet. Och att varje kontrollmöjlighet saknas, gör att alla hämningar falla bort, som i det fysiska verkat återhållande. Det finns i fysiska världen personer, som praktiskt taget aldrig kunna säga ett sant ord. I emotionalvärlden har andelen av sådana individer avsevärt ökat. De tro på sina infall, ur stånd att själva kontrollera dem.

²⁸Inga kausaljag och högre jag kunna påträffas i emotionalvärlden (kopior finnas, men de äro missfoster), emedan den världen icke längre existerar för dem och deras emotionalhölje är tomt på allt innehåll. För övrigt vore det meningslöst, eftersom livet i emotionalvärlden är illusivt och möjligheten lära något verkligt förnuftigt så gott som utesluten. Detta har sagts otaliga gånger förut, men spiritualisternas tro är liksom all annan tro outrotlig för den inkarnationen och ibland för flera.

²⁹Den, som anlitar hjälp för sina problem, lär sig aldrig lösa sådana på egen hand. Och det är en sak mediala begåvningar, som lita på "rösten", borde kunna inse. Det är meningen, att vi själva ska lösa våra problem. Dessutom bör fastslås, att ingen i emotionalvärlden duger till rådgivare. Endast kausaljag duga därtill, och de leva icke i den världen. Esoteriska axiomet, "änglar viska enbart falskhet", avser just emotionalväsen.

³⁰Massan är lättpåverkad, passiv, negativ och receptiv. Det är därför den lätt blir offer för en stark personlighet. Detta drag återfinnes hos mediet, som blir alltmer beroende av "ledning", en fullständigt felaktig inställning, som motverkar lagen för självförverkligande. Människan skall söka tills hon finner och icke vänta på "ingivelser". Hon skall ta initiativ, vara mentalt aktiv, själv undersöka tills hon kan bedöma, förvärva insikt genom eget arbete. Självinitierad medvetenhetsaktivitet är nödvändig förutsättning för riktig självbestämmdhet. Människan skall icke begära andras råd och lita på dem. Allt detta är raka motsatsen till medial inställning. Vi ha för övrigt ingen garanti för att "rösten" kommer från någon "högt ande". Spiritualisternas tro att de ledas av

“höga andeväsen” är misstag. Dessa ha annat att göra. Och emotionalväsen duga ej till vägledare.

³¹I regel är det nyfikenhet hos auditoriet som tillgodoses. Ibland söker en anhörig komma i förbindelse med en kär “avliden” för att få “tröst” i sin ensamhet och för sitt självmedlidande. (Detta låter hårt men är sagt av ett 45-jag, som vet vad det talar om.)

³²Somliga medier drivas av det ädla motivet att hjälpa någon desorienterad i emotionalvärlden. Men för dem finns annan hjälp. Mediet skulle kunna göra större nytta i fysiska världen, om det är så ivrigt att vilja hjälpa, än att välja denna alltid riskabla och nästan alltid resultatlösa utväg. Så lätt går det icke att hjälpa ett “vilsekommet” emotionalväsen.

³³Att de istället motverka dessas evolution genom att draga ner dem i det fysiska och hindra upplösningen av de lägre emotionala molekylärlagen, veta de ej. Varför tror okunnigheten alltid, att den utan vidare förstår allt?

³⁴Varför undersöka spiritualisterna icke esoteriska kunskapen? Skada dem kan den väl ändå ej?

³⁵Spiritualisterna höra till de mest mottagliga för hylozoiken, emedan de oftast sakna en redan godtagen dogmatik, såsom fallet är med de flesta teosofer, antroposofer och s.k. rosenkreuzare. Såsom sökare ha de lyckats undgå att fastna i ett alltför primitivt mentalsystem, primitivt därför att det icke ger erforderlig klarhet, icke ger förmåga avgöra, om nya påstådda fakta också äro verkliga fakta. Ytterligt få bland dessa äga tillräcklig analytisk kapacitet, nödvändig för att bedöma graden av tillförlitlighet hos de olika esoteriska sekterna. Det är nämligen en intelligensfråga. Hos många beror underlåtenheten att undersöka det nya på att godtaga systemet blivit en alltför kär och omistlig känsloprodukt. Hos andra åter beror det på mental lättja. Men de flesta uppfatta aldrig bristerna i sina system.

³⁶Man har från spiritualistiskt håll anmärkt på uttalandet i KOV 3.1.32, att spiritualisterna blevo oblidkeliga fiender till Blavatsky. Visst har det funnits enstaka spiritualister, som erkänt Blavatskys kapacitet, och efterhand alltfler grupper inom rörelsen som kommit till riktigare uppfattning. Man får innerligt hoppas, att den insikten blir allt allmännare. Men kännare av den spiritualistiska litteraturen i dess helhet kunna intyga, att uttalandet är berättigat ifråga om denna litteratur ända in på 1900-talet. Det var frågan om den skada spiritualisterna vållade den teosofiska rörelsen, och den var icke ringa. Det var många spiritualister, som uppträdde hästiskt fientligt och hindrade sökare att undersöka verklighetshalten i teosofien.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Spiritualism* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.